

## Soucitná láska je vynalézavá, obětavá i nakažlivá

Tříkrálová sbírka se během dvaceti let rozvinula do nečekaných rozměrů, takže se z ní stala největší sbírka v naší zemi.

Myslím, že pro všechny to bylo (a stále vlastně je) milé překvapení. Na začátku se mnozí báli navazovat na starobylé tradice. Vždyť moderní svět má jiné metody pro reklamu a shánění sponzorů. Podobně si mnozí myslí, že církev nepatří do dnešního světa, a když, tak někam na okraj. Tříkrálová sbírka svědčí o něčem jiném. Začínají ji studovat i ekonomové na vysoké škole. Vidí v praxi, že neexistuje jen podnikání za účelem zisku. Bohužel, jsou i takové neziskové organizace, které chtějí především uživit sebe, ale Bohu díky za to, že jsou naopak i takové jako Charita, jejímž motorem nejsou peníze, ale soucitná láska, která se ukazuje jako vynalézavá, obětavá a vytrvalá, ba dokonce i jako nakažlivá.

O mnohých lidech v Charitě se říká, že jsou srdcaři, prostě lidé milující své povolání ke službě potřebným. U některých to vyrůstá z upřímné víry, která se projevuje službou potřebným. Vědí, že Kristus řekl: Co jste udělali jednomu z nejpotřebnějších, mně jste udělali. Denně tak prohlubují svou víru, když očima víry dokáží vidět v potřebných Krista a skrze ně mu projevovat svou lásku. Jiní si ce křesťanskou víru nemají, ale rádi



Tříkráloví koledníci z Jilemnice.

Snímek Jakub Žák

se k dobrému dílu přidají. A já mám z obou skupin radost, protože vidím, jak rostou ve zralé a krásné osobnosti. To neplatí jen o pracovnících Charity, ale i o dobrovolnících a dárcích, kterých stále přibývá. Zvláštní radost mám z těch, kteří se dovedou rozdělit přesto, že sami nemají mnoho. Koledníci i dárci ukázali, že se neda-

jí snadno odradit. Překonali i pandemii.

Věřím, že i v situaci, kdy kvůli drahým energiím přibylo těch, kteří jsou v opravdové nouzi, ukáží koledníci i dárci zase svou velkorysost.

Věřím, že je potěší, když uvidí, že díky jejich pomoci se někdo nají či ohřeje, nebo vyřeší svůj problém, s nímž si

nevěděl rady. Každému z nich srdečně děkuji a děkuji taky Charitě, že rozděljuje pomoc velmi zodpovědně, aby se dostala k těm, kdo jsou opravdu potřební.

JAN GRAUBNER,  
pražský arcibiskup



## Dary pro tříkrálové koledníky nesu v každé ruce



Požehnaní tříkrálovým koledníkům na rok 2023, které najdete na [www.trikralvoasbirka.cz](http://www.trikralvoasbirka.cz), udělil kněz a známý moderátor P. Zbigniew Czendlik, děkan v Lanškrouně.

### Jak vítáte tříkrálové koledníky?

Když přijdou koledníci k nám na faru, nemám dar jen v jedné ruce, ale vždycky v obou rukou. V jedné nesu peníze, které dám do pokladničky, ve druhé držím něco, co osladí život koledníkům. Mám to tak nastavené z dětství v Polsku. Chodili jsme v rodině a po známých a koledovali pro sebe. A to mi trochu chybí. Na velký

Tříkrálový koncert se všichni koledníci nedostanou a děti potěší, když za tu svoji službu dostanou také nějaké ovoce či sladkost.

Někdo by mohl oponovat, že některé věci by se měly dělat zadarmo. To jistě ano, ale malá odměna není úplatek, ale naše pozornost a projev naší velkorysosti.

Pokračování na str. 10

# Charitní síť pomáhá, když vše ostatní selhává

Nemoc dokáže změnit život. Obzvláště v současné ekonomické situaci může způsobit finanční tíseň v nejedné rodině. Zvládnout život s tím, co přináší, pomáhají koledníci i dárci v Tříkrálové sbírce.

Jednou z aktivit, která pravidelně čerpá z darů Tříkrálové sbírky, je Charitní záchranná síť, která je unikátním projektem Diecézní charity Brno.

Posláním Charitní záchranné sítě je pomoc lidem, kteří se ocitli ve velké nouzi a není pro ně žádná jiná pomoc dostupná. Jedním ze způsobů, jak Charitní záchranná síť funguje, je forma přímé finanční pomoci. Ta je poskytována lidem v nouzi, kteří jsou ohroženi na zdraví, životě či by jim mohla hrozit přímá újma na sociální situaci.

Příkladem je příběh maminky samoživitelky, která bojuje s onkologickým onemocněním. Nemocná je i její malá dcera, která trpí opakovaným selháním autoimunity. Paní má minimální příjem a vzhledem k jejímu vážnému zdravotnímu stavu nemůže



Humanitární lůžko zachraňuje životy.

*Snímek archiv DCH Brno*

v současnosti pracovat. Na pracovníky Charitní záchranné sítě se obrátila s prosbou o proplacení léků, na které jí po zaplacení nezbytných výdajů nezbyvaly peníze. Pomoc ve výši 578 korun měsíčně pro ni znamenala mnoho. I díky ní může pokračovat na své dlouhé cestě za uzdravením.

## Bez střechy nad hlavou

Ztráta domova a s tím související život na ulici je jedna z nejtěžších životních

situací. Vzápětí přichází i hlad a nemoc. Společnost odsouvá lidi bez domova na svůj okraj a někteří z nich nemohou využívat ani služby obvykle pro ně určené. I těmto lidem svou pomoc nabízí Charitní záchranná síť.

Již od počátku své činnosti se Charitní záchranná síť v Brně setkávala s případy lidí, kterým jejich zdravotní stav či jinak ohrožující životní situace neumožňovala využívat ubytovny, noclehárny, azylové domy či obdobná zařízení. Ani nemocnice neshledávala

důvody k jejich hospitalizaci. Zůstávali na ulici a hrozila jim často vážná újma na zdraví, ba i smrt.

## Humanitární lůžko

Jedním z druhů pomoci Charitní záchranné sítě je humanitární lůžko. To je určeno osobám ve velmi vážné životní krizi, kteří skončili na ulici. Lůžko humanitární pomoci slouží jen na přechodnou dobu a je vždy vázán na životní situaci, bez možnosti najít jinou pomoc, jak dotyčné osobě zajistit adekvátní ubytování jakýmkoliv jiným způsobem.

Pobytem na humanitárním lůžku zachránil život například jedenasedmdesátiletému muži. Na ulici se ocitl až ve stáří. V posledních dvou letech využíval charitní noclehárnu, náhle však přestal chodit. Aby mu toho osud nenaložil málo, utrpěl popáleniny rukou a nemocnice jej k hospitalizaci nepřijala. Byl zcela neschopen stát na nohou. Naději pro něj bylo přijetí na humanitární lůžko Charitní záchranné sítě v Brně. Pracovníci Charity poskytl mu permanentní péči, bylo nutné mu vyměňovat pleny a umývat jej. Dokonce i asistovat při podávání stravy, protože kvůli bolestem a extrémní citlivosti kůže nebyl schopen udržet ani lžici. Jeho přijetí do nemocnice se ve spolupráci s obvodní lékařkou podařilo vyjednat po patnácti dnech od začátku pobytu na humanitárním lůžku.

ZUZANA HORÁKOVÁ

# Dary pro tříkrálové koledníky nesu v každé ruce

Dokončení ze str. 9

## Jak probíhá Tříkrálová sbírka u vás v Lanškrouně?

Se sbírkou jsem pomáhal hned od začátku, když se rozjžděla. Ale samotná organizace jde vlastní cestou. Protože máme silného skauta, podílejí se na pořádání Tříkrálové sbírky. Osobně chci poděkovat dětem a především skautům. V našem městě působí také dobrovolní hasiči a malí dobrovolní hasiči, to jsou skupiny, které chtějí udělat něco navíc pro obecné blaho. Z těchto kruhů se rekrutují koledníci.

## Na co bude využit výtěžek?

To ví nejlépe Charita, která má celou organizaci na starosti. A ta je tady ve městě vidět. Protože za ta léta se silně etablovala, vezměte si, kolik lidí už s Charitou do kontaktu přišlo! Lidé už vědí, že slouží lidem. Dělají to perfektně, takže jméno už si za ta léta vybuodovali.

Takové pravidlo platí i o nás lidech: do padesáti pracujeme na svém jméně



P. Zbigniew Czendlik fandí všem, kdo oblékají charitní dres. Hlavně pak všem koledníkům.

*Snímek Jakub Žák*

a po padesátce naše jméno pracuje na nás. A myslím, že Charita za léta, kdy opět začala veřejně působit, už sklízí ovoce, nemusí už pracovat na budování jména.

## Čím se konkrétně zabýváte?

Charita v Lanškrouně poskytuje hlavně domácí péči. U zrodu této péče stál můj předchůdce, P. Josef Kacálek. A myslím, že ve spoustě ostatních farností takto Charita začínala. Dnes máme v nedalekém Ústí nad Orlicí domácí hospic. To je moje srdeční záležitost. Snažím se s nimi spolupracovat.

A myslím, že by si zasloužila propagaci ještě jedna forma pomoci, která absolutně nezatíží náš životní standard. Abychom pamatovali na dobročinné účely ve své závěti a něco málo odkázali těm, kteří nám ke konci života pomáhali. O závěti se bojíme mluvit, protože si myslíme, že když ji někdo sepíše, musí umírat. Já sám ji ještě také nemám, ale vím, že část toho, co po mně zůstane, chci odkázat na dobročinné účely.

JAN BIENER

# Auto pro Rychnov a přístavba v Sousedovicích

Pokrok jde neúprosně vpřed a s tím i nové, oprávněné potřeby těch, kteří nedokážou denní záležitosti zvládnout vlastními silami. Mnohdy se neobejdou bez péče Charity, a aby ta mohla dobře pracovat, potřebuje prostředky. Třeba právě z Tříkrálové sbírky.

Dva z mnoha příkladů uvidíme ve spotech Tříkrálového koncertu, který odvysílá Česká televize v neděli 8. ledna.

Rychnov nad Kněžnou, jedenácti-sícové okresní město v podhůří Orlických hor, s historickým jádrem korunovaným barokním zámekem, má také své potřebné. Právě pro ně již od počátku 90. let Charita v Rychnově provozuje Stacionář sv. Františka – denní i týdenní stacionář a odlehčovací služby. Úkolem zařízení je umožnit lidem s mentálním a kombinovaným postižením, a v posledních letech také seniorům, prožít volný čas ve společnosti vrstevníků a jejich rodinným příslušníkům vytvořit prostor pro tolik potřebný oddech.

Nabízejí tu procvičování paměti při různých kvízech a kognitivních hrách, procvičování jemné motoriky. Hodně se tady tvoří a potom se výrobky z keramické hlíny a dalších přírodnin prodávají na jarmarcích. Ty se pořádají v září ke Dni Charity přímo v charitním stacionáři. A pak vánoční a velikonoční, třeba v Rychnově a neďalekém Kostelci nad Orlicí. Za utr-



Česká televize navštívila Stacionář sv. Františka v Rychnově nad Kněžnou a představí jej při Tříkrálovém koncertu 8. ledna. Snímek Zuzana Adamcová

## Podzim života s vlastním balkónem

Mezi seniory z Domu klidného stáří sv. Anny v Sousedovicích a charitními pracovníky panuje napjaté očekávání. V tomto roce odstartují výstavbu nové části svého domova pro seniory, která má zásadně vylepšit dosavadní, poněkud stísněné podmínky dané půdorysem bývalé vesnické školy.

Díky vytožené přístavbě vznikne 12 nových lůžek, nové pokoje budou mít každý svůj samostatný balkón. A právě na něj a na vidinu samostatného pokoje se někteří klienti už dnes těší. Díky přestavbě se rozšíří prostory pro klubovnu, která je srdcem domova, ale také pro jídelnu a kuchyni, která umožní i přípravu dietních jídel pro pečova-

telskou terénní službu. Dosavadní kuchyně svojí kapacitou již nestačí.

Dotace, kterou získala Charita Strakonice, jež má v sousedovicím domově pro seniory své sídlo, však pokryje pouze polovinu plánované ceny. Část nákladů by tedy mohl přinést výnos z Tříkrálové sbírky.

Dům klidného stáří byl otevřen před dvaceti lety v objektu bývalé základní školy uprostřed obce. „Nyní již svými prostorovými možnostmi nevyhovuje, vše je tu jaksi těsné, výtah zastaralý a poruchový,“ říká ředitelka Charity Strakonice Olga Medlínová a ukazuje na chodbě projekt vytožené přístavby.

JAN OULÍK

žené peníze se opět nakoupí materiál na výrobu, takže to je takový koloběh.

Čtyřicetiletá Pavlína, dospělá žena s mentálním postižením, dochází do Denního stacionáře již od dětství a podílela se také na tvorbě keramického betlému. Ráda také chodí se sociálními pracovníci Petrou a Veronikou na nákupy.

## Nízkoprahová Zastávka

V září 2021 přímo na rychnovském autobusovém nádraží otevřeli nový záchytný bod, tentokrát pro lidi, kteří nemají zázemí, kteří nemají domov. Nízkoprahové denní centrum sídlí ve zrušené čekárně u bývalých autobusových zastávek a odtud i jeho název – Zastávka.

O novou službu byl velký zájem již dlouho před otevřením, místní muži se chodili ptát a budování Zastávky zvědavě okukovali.

„Mezi naše záměry k Tříkrálové sbírce patří pokrytí nákladů spojených s provozem. Citelně nám chybí automobil,“ říká ředitel Oblastní charity Rychnov nad Kněžnou Jiří Janeček. Stávající skrovný vozový park, sestávající z osobního automobilu Škoda Rapid a devítimístního Opelu Vivaro, které používají pro svozy klientů, na sociální šetření v terénu i k dovozu potravin, je vzhledem k rozšiřování služeb zcela nedostačující. „Od nového roku budeme rozšiřovat nízkoprahové denní centrum o terénní službu. Potřebujeme tedy ještě nejméně jedno osobní auto, nejlépe hybrid nebo elektro. Už teď se o auta „přetahujeme,“ líčí situaci ředitel Janeček, jehož velkým přáním je, aby se Charita dále rozvíjela a ti, kdo využívají jejích služeb, i její pracovníci byli spokojeni.

ZUZANA ADAMCOVÁ



Tkáš, tkáte, tkáme. Cvičení jemné motoriky v Domě klidného stáří sv. Anny v Sousedovicích.



Dům byl pro seniory otevřen před dvaceti lety v objektu bývalé základní školy uprostřed obce. Teď jej čeká dostavba a opravy. Snímky Jakub Žák

# Z pochybného „dárečku“ velký dar

Bylo to kolem mých 34. narozenin, v prosinci roku 2019, kdy mi lékaři diagnostikovali pozitivní karcinom prsu.

Byl to teda „pěkný“ dáreček, který jsem vůbec nečekala. Před Vánoci už jsem musela podstoupit chemoterapii a den po Novém roce mi vypadaly skoro všechny vlasy.

Byla jsem sama se svými dvěma syny a snažila se sobě a dětem pomoci, jak se jen dalo. Při mateřské jsem si dodělala střední školu v oboru praktická sestra a nastoupila na práci do nemocnice. Asi jsem čekala od života jinou odměnu než rakovinu, po tak náročných letech, kdy jsem se s dětmi nějak protloukala.

Na začátku jsem to brala jako křivdu a všechno viděla dost černě, to se změnilo, když jsem nastoupila na cestu léčby a pochopila jsem, že to nebyl jen onen „dáreček“, ale také velký dar. A v moment, kdy jsem si řekla, děj se vůle Boží, začaly se opravdu dít věci.

Léčila jsem se a neměla sílu pracovat a pomoc přicházela prostřednictvím dobrých lidí. Některé jsem ani neznala, někteří mě znali od vidění, přesto jim můj osud nebyl lhostejný. Pomocnou ruku nabídli také lidé

z Charity Nový Jičín. Během mé nemoci jsem od nich dostala potravinovou pomoc, kterou mi přinesli až domů, když se během pandemie nesmělo vycházet ven a já byla s dětmi zavřená po chemoterapii doma.

Po operaci, kdy jsem přišla o obě řadry, mi darovali lednici, která nám právě odešla, a myčku na nádoby, která mi zpočátku usnadnila práci v domácnosti, než jsem se dala trochu dohromady. Na tyto věci bych stěží našetřila.

Mým synům pak z Tříkrálové sbírky nabídli platit hodiny na Základní umělecké škole. Starší se věnuje hře na lesní roh a mladší hře na bicí. Škola a učení jim moc nejde, ale hra na hudební nástroje je baví a řekla bych, že jim i jde. Myslím, že je to dobrý vklad do jejich života, a za to jsem vděčná. I v tomto případě bych jim hudební vzdělání sama zaplatit nedokázala. Navíc začátkem školního roku, kdy to na mě, jako na samoživitelku, dost padalo.

Všechno, co jsem poznala a zažila na vlastní kůži, byl nakonec opravdový dar, který mi pomohl uvěřit v dobro i v dobré lidi, kteří nejsou lhostejní vůči utrpení druhých. Díky novojičínské Charitě nejen za mne, ale i za všechny ostatní, kterým pomáhá, nesoudí je a nenechá padnout na kolena nikoho, kdo požádá o pomoc.

TEREZA C.,  
maminka samoživitelka



Tříkrálová sbírka v Novém Jičíně pomohla místní rodině, když maminka bojovala s nemocí – děti mohly chodit do „hudebky“.  
Snímek archiv DCHOO

# Pomohli jste Matějovi k samostatnosti

Matěj je 24letý kluk z Českobudějovicka, který je kvůli dětské mozkové obrně na vozíčku. Peníze od Tříkrálových koledníků a dárců mu pomohly zajistit osobní asistentku a zbavily ho tak plné závislosti na rodičích.



Matěj může díky pomoci koledníků a dárců mezi lidi.  
Snímek archiv DCHCB

Matěj rád tráví čas ve společnosti a rád sportuje. Právě osobní asistence mu to umožňuje. Zároveň je to cenný čas, který mohou Matějovi rodiče věnovat zajištění běžných domácích prací a také svému odpočinku.

## Přispěli hlavně místní

„V obci, kde Matěj žije, se do Tříkrálové sbírky zapojuje hodně lidí. Rodinu znají a vědí, že se příkladně starají o děti, Matěj má ještě mladšího bratra. Přesto si naše paní koordinátorka všimla, že by maminka potřebovala odlehčit. Nestěžovala si, ale bylo toho na ni moc, Matěje musela doprovázet na rehabilitace, kroužky, do posilovny, všude,“ uvádí Marie Vaňo, koordinátorka Tříkrálové sbírky Diecézní charity České Budějovice.

Matěj si asistentky, které za ním docházejí, velmi pochvaluje. Dar dvaceti tisíc korun rodině zajistil jejich návštěvy na přibližně půl roku.

„Postižení mě provází už od malička. Po narození jsem v nemocnici dostal zánět mozkových blan. Od té

doby mám dětskou mozkovou obrnu a jsem na vozíčku. I přesto chci být užitečný, a tak chodím pomáhat do samoobsluhy a na obecní úřad, kde mě to moc baví. Mám rád lidi a jsem moc rád v jejich společnosti,“ vypráví Matěj. „Doprovázet mě ale musí osobní asistentky, které mi pomáhají, protože sám bych to nezvládl. Když skončíme v práci, vyzvedneme s asistentkou oběd a jedeme domů, kde mi pomůže se naobědvat. Většinou pak ještě stihneme jít na procházku u nás ve vsi. O víkendech se s ní vídám také. Když přijde v neděli, jdeme buď na ryby nebo na nějaký delší výlet,“ popisuje všechny své aktivity.

Kromě toho velmi rád sportuje. Své svaly procvičuje na speciálních strojích pro vozíčkáře a vesluje na veslovacím trenažeru, který je také speciálně upravený. Občas jezdí i s ostatními na soutěže.

„Jsem rád, že si díky tomu, že mám asistentku, mohu naplánovat čas tak, jak chci já, a nemusím být pořád s rodiči,“ uzavírá s úsměvem.

VERONIKA KABÁTOVÁ

# Ve Vlašimi nenechávají seniory osamělé

I s chodítkem vyšla na podzim na Zelenou Horu u Žďáru nad Sázavou. Miluše Slunéčková se vydala na výlet, který zorganizovalo Komunitní centrum Zahrada ve Vlašimi. Také zde pomáhá Tříkrálová sbírka.

„Bylo možné se vyvézt autobusem. Ale já chtěla být na vzduchu. Tam, kde byly schody, mi pomohli kolemjdoucí, a tak jsem si na poutní místo pomalu vyšla sama,“ říká hrdě seniorka, které ani potíže s chůzí nebrání prožívat stáří aktivně.

Miluše Slunéčková stála u zrodu Charity Vlašim a v roce 2009 dokonce získala Cenu Charity Česká republika za mimořádný přínos charitnímu dílu. Dnes sama jejich služeb využívá. Pravidelně dochází do Komunitního centra Zahrada, které vybudovala Charita Vlašim mimo jiné z příspěvku Tříkrálové sbírky.

## Přednášky, trénování paměti i filmy

Od mládí ji baví zpěv a literatura. V Komunitním centru proto ráda a pravidelně navštěvuje folkový a literární klub. Naposledy byl jeho hos-



Zapůjčené chodítko udržuje paní Slunéčkovou v pohybu.

Snímky archiv ADCHP



Miluše Slunéčková v komunitním centru Zahrada, které Charita Vlašim budovala mimo jiné z výtěžku Tříkrálové sbírky.

tem kněz Marek Orko Vácha. Komunitní centrum Zahrada slavnostně otevřelo v září loňského roku a rychle si našlo početné příznivce. Ne- ní divu. Nabídka akcí je obdivuhodná. Pro veřejnost pořádá přednášky na aktuální témata, trénování paměti, korálkování, kurz šití, filmový klub a zdravotní cvičení. Vedle toho zapůjčuje také zdravotní pomůcky. Paní Slunéčková sama využila zapůjčené chodítko a je ráda, že má kde trávit volný čas. „Najdeš tam nové přátele, ledacos se tam naučíš, svou pomocí a fantazií pomůžeš vyrobit i drobné dárky pro Charitu, popovídáš si, zapíneš, posedíš při kávě,“ říká a prozrazuje, že letos se plánuje přihlásit na sérii přednášek o světových náboženstvích.

## Zázraky se dějí

Komunitní centrum postavila místní Charita také díky příspěvku z Tříkrálové sbírky. Miluše Slunéčková si váží každého dárce, který přispívá do kasičky. Vždyť ona sama stála u zrodu této akce ve Vlašimi. Vše to začalo v pokoji jejího třípokojového bytu. „Je to neuvěřitelné, co může z angažování několika žen vzniknout a rozvinout se. Kdo má nadšení pro dobrou věc, obětuje čas, práci – dělá to z lásky k Bohu, církvi, bližnímu – to se pak dějí se zázraky,“ uzavírá seniorka.

Kalendář akcí v Komunitním centru Zahrada najdete na [www.vlasim.charita.cz/akce](http://www.vlasim.charita.cz/akce)

JARMILA LOMOZOVÁ

 Arcidiecézní  
charita Praha



## TŘÍKRÁLOVÝ PRŮVOD v Praze v pátek 6. ledna 2023 od 15.00 hodin

**15.00** kostel sv. Tomáše, Josefská ul. Praha 1  
– požehnání koledníkům

**15.30** Malostranské náměstí – Karlův most – Mariánské náměstí  
– Staroměstské náměstí  
průvod v čele s třemi králi na velbloudech

**17.00** Staroměstské náměstí  
Jakub Jan Ryba: Česká mše vánoční Hej mistře  
v podání Svatojakubského sboru a orchestru,  
dirigent Jan Rezek,  
solisté Národního divadla Praha.



# Bezbariérový vůz vyrazil do služby v Chotovicích

Plošinka. Tak říkají novému vozu, který pořídili z výtěžku Tříkrálové sbírky v Domě sv. Josefa v Chotovicích na Litomyšlsku, kde pomáhají lidem se zdravotním postižením.

Devítimístné bezbariérové auto, které pojme až čtyři vozičkáře, slouží k přepravě klientů denního stacionáře a sociálně terapeutických dílen. Plošinku vyzkoušeli také dvojčata Ráda a Honzík, kteří se po dětské obrně pohybují odmalička na vozíku. „Kluci se do stacionáře a dílen vždycky moc těší. Mají tu připravený pestrý a pravidelný program. Cítí se tu jako doma a to je pro nás nejdůležitější,“ říká jejich maminka.

Dvojčata mají řadu zdravotních postižení a problémů, které s věkem ještě přibývají. Jejich maminka, původní profesí prodavačka, je tak už jednadvalet let mámou na plný úvazek. Velkou oporou je rodině také manžel. „Je to jako ve vlnách, chví-



*Do Domu sv. Josefa v Chotovicích rádi jezdí také dvojčata Ráda a Honzík z Litomyšlska. Oba už vyzkoušeli Plošinku, nové svozové auto pro klienty se zdravotním postižením, které mohla novohradská Charita pořídit díky Tříkrálové sbírce.*

*Snímek autorka*

li klid a druhý den musíme do nemocnice. Péče o kluky je náročná, ale když odjedou třeba na ozdravný pobyt nebo na prázdniny, tak nám

moc chybí,“ svěřuje se maminka dvojčat.

V denním stacionáři už vládla předvánoční atmosféra. Klienti nacvičova-

li koledy a divadlo na besídku. Dopoledne tu zdobili perníčky, ve výtvarných dílnách vyráběli svíčky a vánoční dekorace, v keramické pak betlémy nebo anděly. V Domě sv. Josefa se věnují také zahradničení a ve cvičné kuchyni se klienti učí vařit a zpracovávat potraviny, zeleninu nebo bylinky.

## Desítky kilometrů denně

„V denním stacionáři nabízíme zázemí a program lidem se zdravotním postižením, aby se mohli dál rozvíjet. Posláním sociálně terapeutických dílen je připravit naše klienty do života, aby byli co nejvíce soběstační a dokázali se uplatnit i na trhu práce,“ přibližuje vedoucí centra Lenka Švecová. Do stacionáře a dílen jich dojíždí šedesátka z obcí vzdálených i 30 kilometrů. S jejich svozem denně pomáhá také Plošinka, se kterou vyráží i na výlety za poznáním nebo na jarmarky s výrobky z dílen.

Více o službách Domu sv. Josefa v Chotovicích také na [www.novehrady.charita.cz](http://www.novehrady.charita.cz).

Děkujeme všem, kteří nám pomáhají pomáhat, a věříme, že tříkráloví koledníci v lednu opět přinesou radost do našich domovů i v této nelehké době.

JANA KARASOVÁ

# Tříkrálová sbírka pomůže po autonehodě

První zatáčka nad Jindřichovicemi byla paní Květě málem osudná. Náraz do stromu našťestí přežila, ale přišla o ruku. S návratem do běžného života jí pomáhá Farní charita Kraslice a také místní koledníci Tříkrálové sbírky.

Život paní Květy nebyl jednoduchý ani před autonehodou. Svá dvojčata vychovávala sama od jejich tří let. U jejího syna se od osmého roku projevila epilepsie. Ve stejné době zemřel paní Květě také její otec, poslze také bratr. Vše musela zvládnout jen s pomocí maminky. Když už se zdálo se, že život zajel do obvyklých kolejí, přišla osudová nehoda, pobyt v nemocnici a amputace levé ruky.

„Hned na anesteziologicko-resuscitačním oddělení jsem věděla, že to nesmím vzdát a musím bojovat pro mo-



*Paní Květě (uprostřed) pomáhá kraslická Charita i místní tříkráloví koledníci.*

*Snímek archiv DCHP*

je děti a mámu. Jsou to ti jediní, které na světě mám. Začala jsem tedy už v nemocnici – loupání jablka jednou rukou, stříhání papíru, oblékání, trénování maličností, otevřít vodu s pitím, zubní pastu a tak dále,“ vzpomíná Květa. Doufala, že dostane ortézu

v rameni, ale ta bohužel už nebyla, za co uchytit. Požádala si o upravené auto, aby mohla nadále dojíždět do zaměstnání, ale tato podpora od státu jí byla zamítnuta. Bylo to pro ni velké zklamání. „Vždy jsem se dokázala sebrat a jít dál. Bohužel už mi ale síly za-

čaly docházet,“ říká paní Květa. Vedle staršího auta s automatickou převodovkou potřebuje ještě dodělat bezbariérový pokoj s kuchyní. Nakonec se obrátila na ředitele Farní charity Kraslice, který její rodinu znal z doby ještě před havárií.

„Po nějaké době od nehody jsme se potkali, nestěžovala si, byla vděčná, že žije. Až časem požádala o pomoc. Chtěla by dál dojíždět do zaměstnání, ale musí se tam nějak dostávat. Nemůže jezdit svým autem, protože nemůže řadit, potřebovala by automat. A tak jsme se rozhodli, že jí zkusíme pomoci a tento záměr jsme zařadili do Tříkrálové sbírky. Máme v plánu i další benefiční akce,“ vysvětluje Jan Sebján, který vede Charitu v Kraslicích i v Sokolově. Kraslická charita již zorganizovala pořízení myčky, protože paní Ševčíková byla doposud zvyklá mít nádobí ručně.

„Doufám, že už mě opravdu čeká jen to dobré. Naštěstí i bývalý zaměstnavatel mě vzal zpátky i s mým hendikepem,“ uzavírá paní Květa, která věří, že se v Kraslicích najde mnoho štědrých dárců, kteří koledníkům vloží do tříkrálové pokladničky hojně příspěvky.

PETR ŠIMEK

# Každá koruna si zaslouží pozornost

Od počátku existence Tříkrálové sbírky se v rámci Arcidiecézní charity Olomouc dbá na kvalitní, účelné a efektivní využití výnosu sbírky.

V Arcidiecézní charitě Olomouc se dbá na pomoc přímou, poskytovanou jednotlivcům či rodinám. Poskytují se tak materiální či finanční pomoc, k překlenutí obtížné, nekomfortní životní etapy lidem, kteří jinak nejsou schopni z vlastních zdrojů tuto nastalou situaci zvládnout. Příjemci jsou pak provázeni ve své situaci sociálními pracovníky a samotná podpora je poskytována jedině až po vyčerpání ostatních dostupných možností.

Samoživitelům či sociálně znevýhodněným rodinám s dětmi tak mohou být zakoupeny školní pomůcky, uhrazeny zájmové kroužky pro děti, letní příměstské či pobytové tábory, ošacení, pro fungování domácnosti může pomoci pořízení pračky či ledničky, pořízení potravin apod. Jsou ale také potřební např. po zásahu přírodní katastrofou či požárem s potřebou pomoci při obnově obydlí. Seniorům a nemocným se pomáhá s podporou nákupu např. léků, kompenzačních a rehabilitačních pomůcek, zdravotních postelí a matrací atd.

V uplynulém roce se na Charitu Strážnice obrátili jedni rodiče s žádostí finanční příspěvek ve výši 100 000 Kč pro jejich čtyřletou Emu. Potřebovali



Malá Ema může s pomocí dlah přímo na míru chodit.

*Snímek archiv Charity Strážnice*

pořídit originální ortopedické dlahy, které pro ni vyrobila na míru speciální klinika v Rakousku.

Celkový výdaj na pořízení těchto zdravotních kompenzačních pomůcek, který museli rodiče zaplatit, byl opravdu velký (149 401,95 Kč), a jelikož naše pojišťovny nehradí zahraniční kompenzační pomůcky, obrátili se rodiče děvčátka na Charitu s prosbou o pomoc s úhradou. Na zaplacení pomůcky si museli peníze půjčit a dostali se tak do velice tíživé situace.

Emu tyto speciální dlahy nutně potřebovala, bez nich vůbec nevládla stát na nohou. S rodiči Emu zůstává Charita Strážnice i nadále v kontaktu a vzhledem k diagnóze je připravena i nadále rodičům pomáhat.

V rámci celé republiky tím olomoucká diecézní Charita samozřejmě není nijak výjimečná. Využití výnosu je tou nejlepší reklamou pro následující ročníky a důvěryhodnost Charity vůbec. Z jakékoli místní Charity podaný písemný návrh na využití sbírky v regionu, který by se nedal ztotožnit s definicemi v povolení, nemůže být z Tříkrálové sbírky vůbec podpořen.

Nad využitím bdí tzv. tříkrálová komise. Posuzují se písemně podané tzv. záměry využití obsahující kromě textové části i finanční rozpočet. O závazku dodržet navržené a schválené využití se sepisuje smlouva.

Kromě stávajících sociálních a zdravotních projektů místních Charit, jejich fungování, obnovy či zlepšování vybavení se podporuje také rozvoj a vznik nových středisek pomoci, kterými místní Charity reagují na nové a jinak nepokryté potřeby různých cílových skupin. MAREK NAVRÁTIL

# Kačenka to v životě nemá jednoduché

Tříkrálová sbírka spojuje koledníky, dárcy a ty, kteří potřebují pomoc. V litoměřické diecézi mohli díky píli králů a štědrosti lidí podat pomocnou ruku Kačence.

Potřebovala speciálně upravený kočárek. A rehabilitační pomůcky, které pomohou při polohování nohou, aby se stále aktivovala a posilovaly svaly.

Těhotenství její maminky Romany probíhalo naprosto v pořádku. Nic nenavštěvovalo tomu, že by se měli rodiče obávat něčeho nečekaného. O to větší šok byl, když Romaně praskla plodová voda ve 29. týdnu těhotenství. Akutní císařský řez lékaři provedli až čtyři dny poté. Narodila se Kačenka. Na první pohled krásné a zdravé miminko. Již tehdy byl však vývoj Kačenky opožděný, ale rodiče stále doufali, že to bylo pouze tím, že se jejich



Kočárek na míru Kačence z píle králů a peněz štedrých dárců.

*Snímek rodinný archiv*

holčička narodila předčasně. Pak dostala první epileptický záchvat. Musela postoupit několik vyšetření a její diagnózy šokovaly celé její okolí. Lékaři

ji stanovili dětskou mozkovou obrnu, Westův syndrom (závažné epileptické onemocnění), těžkou mentální retardaci, částečné vykloubení kyčelních kloubů, centrální postižení zraku a špatnou imunitu.

„Kačenka nechodí, nesedí, nemluví. Občas se jí povede přetočit na břicho. Jí jen rozmixovanou stravu. Je naprosto odkázána na naši pomoc. Je zhruba na úrovni půl roku, nikdy na tom nebude lépe. Snažíme se, aby se její stav nezhoršoval, aby neskončila na přístrojích. Naše Kačenka je hlavně bojovnice a usměvavé sluníčko,“ přibližuje zdravotní stav maminka.

Maminka zdravotní stav Kačenky nesla psychicky velmi špatně. Trpěla depresemi, hodné noci proplakala. Když bylo prvorozené dceři pět let, narodila se Verunka a následně při-

šel na svět i Vašík. Oba mladší sourozenci jsou velkou oporou nejen pro svou starší sestru Kačenku, ale i rodiče. „Kačenka nás naučila spoustě věcí: trpělivosti, vážit si maličkosti a nebyť malicherní. Učí i Verunku s Vašíkem. Ti budou tolerantní k handicapovaným lidem, nebudou se jim posmívat a nebudou zlí, jak to některé děti dovedou,“ říká maminka.

Velkým pomocníkem rodině je i asistentní fenka Emie. Kačenku svou přítomností zahřívá. Je jejím společníkem, když je plačtivá. Zároveň třeba odnese špinavou plínku do koše, otevře dveře. Pokud něco spadne, tak to podá. Pravidelně doprovází Kačenku do lázní. Může se na ni vždy a všude spolehnout.

Díky Tříkrálové sbírce jsme mohli Kačenku podpořit alespoň v rámci našich možností. EVA HADAŠOVÁ

# Z velkých ústavů do komunitního bydlení

## DÍKY CHARITĚ SE LIDÉ S POSTIŽENÍM V GRUZII STĚHUJÍ Z ÚSTAVNÍ PÉČE

Každý člověk si zaslouží žít důstojně. Zajistit naplnění osobních potřeb a přání pro lidi s postižením ale není ve velkých ústavech možné. Charita Česká republika tak v Gruzii spolupracuje s tamním ministerstvem zdravotnictví na přesunu péče o lidi s postižením z ústavů do komunitních domů rodinného typu.



Jedno ze šesti komunitních center péče, která v Gruzii staví Charita. Do dvou z nich se již nastěhovali klienti z ústavů.

*Snímek archiv Charity ČR*

Pro většinu z nás je těžko představitelné, že by nám někdo diktoval, kde a s kým budeme žít. Nebo co a kdy budeme jíst. Případně i to, jak budeme trávit svůj čas. Pro osoby se zdravotním postižením je to ale mnohdy běžná realita, často navíc nuceně žijí ve velkých ústavech mimo většinouovou společnost. Ty nepředstavují přirozené prostředí a neposkytují svým klientům možnost žít běžný, nezávislý život. Charita proto pomáhá tuto nepříznivou realitu pro lidi s postižením v Gruzii změnit.

### Alternativa na dosah ruky

Vítanou alternativou velkých ústavů jsou komunitní centra rodinného typu, ve kterých mají klienti zajištěnou potřebnou péči a zároveň jsou respektována jejich individuální přání. Právě taková centra pomáhá Charita v Gruzii otevřít. Dohromady zajistí bydlení

pro 112 lidí s postižením v šesti rodinných domech. Dva z nich se již před nedávnem podařilo zrekonstruovat a otevřít klientům.

### Možnost žít kvalitní a důstojný život

Aby bylo možné zajistit takto individuální péči o lidi s postižením a jejich začlenění do běžné společnosti, musí se proměnit celý systém péče v zemi. Charita se stala zásadním partnerem gruzínského státu na cestě k úplné proměně sociální péče v zemi. S gruzínským ministerstvem zdravotnictví a Státní agenturou pro zdravotní péči připravila strategii odklonu od ústavní péče a podpory samostatného života pro lidi s postižením.

Maia Shishniashvili se profesně věnuje inkluzi osob s postižením a je jednou z členek expertního týmu Charity Česká republika. „Péče v malých komunitních domech rodinného typu a další obdobné služby dokáží zajistit, aby se k jednotlivým klientům přistupovalo s ohledem na jejich individuální zájmy, potřeby, přání, povahu i schopnosti,“ vysvětluje Shishniashvili, proč je přechod k alternativním způsobům péče naprosto klíčový.

Služba by neměla klientovi diktovat, co je pro něj podle ní nejlepší. Právě naopak. „Lidé, kteří mají nějaké speciální potřeby, musí zůstat žít v běžné společnosti jako všichni ostatní. To je moderní, důstojný a správný přístup,“ dodává Shishniashvili.

Na odklonu od ústavní péče v Gruzii pracuje Charita dlouhodobě. Nejde jen o to, aby se uzavřely brány velkých ústavů, ale především o snahu, aby děti i dospělí nebyli do ústavů vůbec umísťováni. Hlavním cílem je, aby se dospělí lidé s postižením mohli vrátit do svých domovů a jejich rodiny či opatrovníci dostali odpovídající podporu. Pokud bydlení nemají, stát by pro ně měl vytvořit adekvátní náhradní bydlení v domovech rodinného typu s pečovatelskou službou. A právě to jim česká Charita poskytuje. Projekt probíhá díky finanční podpoře České rozvojové agentury a výtěžku Tříkrálové sbírky.

LENKA PIPKOVÁ

Autoři textů v příloze jsou spolupracovníci Charity ČR a tiskoví mluvčí diecézních Charit.

## TŘÍKRÁLOVÝ KONCERT 2023

**v neděli 8. ledna 2023 od 18 hodin odvysílá v přímém přenosu ČT1.**

**Vystoupí:** Hana Holišová a NewTime 7, Adam Mišík, Kateřina Marie Tichá a Bandjeez, Like-It

**Moderují:** Martina Kociánová a Jan Čenský

**ONLINE KOLEDA na [www.trikralovasbirka.cz](http://www.trikralovasbirka.cz)**

**DMS KOLEDA 30 (60, 90 nebo 190) na číslo 87 777**

Trvalá podpora **DMS TRV KOLEDA 30 (60, 90 nebo 190) na číslo 87 777**

Cena jedné SMS je 30, 60, 90, 190 Kč. Více na [www.darcovskasms.cz](http://www.darcovskasms.cz).

